

skuelig, skal jeg ikke komme ind paa en Drøftelse af de mange Enkeltheder, som godt kunde tages frem til Drøftelse, men skal indskrænke mig til med disse Bemærkninger, idet jeg henviser til den foreliggende trykte Betænkning, at indstille Lovforslaget, som det nu foreligger fra Udvalget, til Vedtagelse her i Tinget.

**Minister Stauning:** Efter at der, som Betænkningen viser, er opnaaet fuldkommen Enighed i Udvalget, er der for mig ikke Anledning til at tilføje noget udover, at det er med Betænkkelighed, jeg har kunnet tiltræde de stillede Ændringsforslag, fordi jeg har maattet frygte, at navnlig Bestemmelsen i det Ændringsforslag, der giver en vis Frihed med Hensyn til Overarbejde, kunde give Anledning til enten for stærk Brug af denne Bestemmelse eller til Stridigheder, som det havde været bedst at undgaa. Men da Udvalget, som sagt, er fuldkommen enigt baade om Betænkningen og om Ændringsforslagene, som jeg under den stedfundne Konference har tiltraadt, kan jeg ligesom den ærede Ordfører anbefale Tilslutning fra Tingets Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 960).  
vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3025), saaledes ændret,  
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 om en ny Paragraf af Udvalget  
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling  
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4261).

Sagen sattes til Forhandling.

**Thomas Larsen:** Den foreslaaede Ændring i Loven om Jernbaneskyld tager Sigte paa at ændre § 5 i Loven, saaledes at det 10 pCts Afdrag i Vurderingssummen, hvorefter Jernbaneskyld kun svares, forsaavidt Værdistigningen overstiger 10 pCt. af Ejendommens Værdi, bortfalder. Spørgsmaalet om de 10 pCt. har i tidligere Tid været meget omstridt. I den Kommission, som i sin Tid blev nedsat til at behandle Spørgsmaalet om Jernbaneskyld, havde man Øje for, at dette 10 pCts Afdrag i Vurderingssummen vilde volde meget store Vanskeligheder, og jeg kan sige, at vi havde netop de samme Betænkkeligheder med Hensyn dertil, som er fremhævede i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag. At Bestemmelsen om de 10 pCt. oprindelig kom ind i Loven, skyldtes den Omstændighed, at man fra Lovgivningsmagts Side var noget ængstelig overfor det oprøvede Omraade, man her kom til at bevæge sig paa med Hensyn til Skatteansættelse, man var bange for, at Vurderingsraadene vilde have alt for vanskeligt ved at ramme det rette her, hvor der ikke var Tale om, at der kunde afstikkes nogen bestemt Grænse for Værdistigningen. Man vilde altsaa indrømme Vurderingsraadene lidt at løbe paa, for at man ikke skulde komme til at begaa Uret. I Kommissionen, som behandlede Spørgsmaalet om Jernbaneskyld, var man imidlertid klar over, at dette var en meget daarlig Form, hvorfor man forlod de 10 pCt. og indsatte en Bestemmelse om, at der skulde ske et vist Fradrag i Skatten for hver enkelt Skatteyder. Dette vilde indeholde den samme Tanke, medens det ikke vilde volde den samme Ulempe med Hensyn til Bestemmelsen af Skatten. Imidlertid indsatte man de 10 pCt. i det andet høje Ting, hvor navnlig det konservative Parti var imod Værdistignings-skatten, og Følgen deraf har været, at Lovens Virkning er blevet overordentlig ringe, i enkelte Aar endogsaa saa ringe, at det Udbytte, Skatten har givet, daarlig nok har dækket Omkostningerne ved at opkræve den. Ved Finanslovens Behandling i Fjor fremhævede jeg ret stærkt dette Forhold og udtalte, at enten maatte man lade Loven bortfalde, eller ogsaa maatte man stryge de 10 pCt., saaledes at Loven kunde faa den Virkning, som oprindelig var paaregnet, og jeg fremholdt, at jeg ansaa det for ganske uanstændigt, at man vedblivende opretholdt Loven i den Skikkelse. Deri fik jeg, om jeg ikke husker fejl, udelt Tilslutning